

VINKO FILIPOVIĆ RAVNATELJ NACIONALNOG CENTRA
ZA VANJSKO VREDNOVANJE OBRAZOVANJA

NITKO NEMA PRAVO ODUZETI UČENICIMA MOGUĆNOST POLAGANJA DRŽAVNE MATURE

Ničim ne dovodim u pitanje pravo sindikata da sukladno zakonima organiziraju štrajk i nastavnicima da u njemu sudjeluju. Međutim, kad je u pitanju državna matura to je nešto drugo. Nadam se da sindikati ne će biti toliko radikalni i bešćutni, čime bi doveli u neželjenu situaciju i svoje članstvo, odnosno nastavnike. Koji će nastavnik nakon četiri godine srednje škole svome učeniku željeti i moći uskratiti mogućnost polaganja državne mature?

RAZGOVARALA

Mirela Lilek / Jutarnji list

/////

Upravno vijeće Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja (NCVVO) izabralo je dosadašnjeg ravnatelja Vinka Filipovića za voditelja ustanove u još jednom, drugom redu, mandatu. Filipović je širem krugu javnosti poznat kao bivši ravnatelj Agencije za odgoj i obrazovanje (AZOO), koju je vodio od 2004. do veljače 2015. godine. Ravnatelj AZOO-a bio je, dakle, u tri mandata, kandidirao se za četvrti, no nije uspio.

– Na tri sam stvari u pravom smislu ponosan kada govorimo o radu u Agenciji. Ustoličio sam dodjelu nagrade Oskar znanja, uveo stručne skupove o holokaustu i Domovinskom ratu te uveo jedinstveni ispit hrvatskog jezika na državnoj maturi i vratio esej kao uvjet prolaznosti – kaže Filipović, koji je na poziciju ravnatelja NCVVO-a stigao iz privatnog sektora. Prethodno je imao kratku epizodu u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta, na mjestu savjetnika ministra.

Karijeru je započeo 1987. godine kao učitelj geografije u Osnovnoj školi Bistra, gdje je radio do 2004. godine, a usporedno je deset godina vodio Školski sindikat Preporod.

Pred vama je drugi mandat na čelu NCVVO-a. Koje su glavne smjernice programa na temelju kojega ćete voditi Centar u iduće četiri godine?

Glavne smjernice u nastupajućem mandatu bit će nastavak započetih promjena u ove nepune četiri godine. Polazišta programa za novi mandat bila su ostvarenja u mandatu koji obnašam. Planirao sam organizacijsku konsolidaciju, kadrovsku revitalizaciju i unutarnji preustroj Centra s ciljem programsko-sadržajnog unaprjeđenja u svim aktivnostima koje Centar provodi, a to sam u velikoj mjeri i ostvario.

Cilj mi je poboljšati kvalitetu ispita državne mature, otkloniti neželjene pogreške i ujednačiti težinu ispita tako da riješenost ispita bude u što je moguće većoj mjeri u skladu s Gaussovom krivuljom. Drugi mi je cilj dovesti provedbu nacionalnih ispita barem na razinu ispita državne mature u svim koracima provedbe, a tu prije svega mislim i na škole koje ćemo morati još bolje pripremiti u pogledu preciznije narudžbe ispita. Uz sve to poboljšati funkcionalnost Centra na svim razinama, od administrativno-pravne do stručne i analitičke, što postojećim kadrovima zasigurno možemo napraviti.

Koliko ste zadovoljni dosad uvedenim promjenama u procesu provedbe državne mature? Smatrate li da se moglo više učiniti?

U ovom mandatu učinio sam više nego što sam planirao, kvalitativno-kvantitativno poboljšan je tim predmetnih koordinatora za ispite državne mature, zahvaljujući njima i stručnim radnim skupinama svake su godine ispiti sve kvalitetniji. Osobito mi je važno što smo uspjeli uvesti jedinstveni ispit iz Hrvatskog jezika, vratiti esej kao uvjet kojim se mora imati određeni broj bodova da se položio ispit. Nakon 16 godina gotovo svakogodišnje promjene pragova prolaznosti konačno smo osam mjeseci prije mature donijeli pragove prolaznosti, umjesto dosadašnjih devet pragova sada imamo samo dva. Po novome, za svaku ocjenu neovisno o predmetu mora se imati isti broj bodova, što do sada nije bilo. Naravno da se moglo više, nesretan sam što smo imali u nekim godinama pogreške na nekim zadatcima i nastojat ću da se to više ne dogodi. Prošle smo godine u tome uspjeli.

Razmišljate li o mogućnosti uvođenja jedinstvenog ispita iz svih obveznih predmeta?

Da, moglo se i želio sam više. Prije svega uvođenje jedinstvenog ispita iz matematike, čemu se suprostavlja dio akademske zajednice. Ne želim ništa forsirati, iako i dalje mislim da bi to bilo dobro osobito u kontekstu činjenice

Optimalno vrijeme za uvođenje nacionalnih ispita kao jednog od kriterija za upis u srednje škole bila bi školska godina 2027./2028. Do tada bi sve škole trebale biti spremne za provedbu, a Centar je već sada spreman što se tiče dijela posla koji nama pripada. Moja je ideja, u tome slučaju, da se format ispita bitno mijenja



da više studijskih programa, pa čak i iz područja ekonomije i računarstva kao uvjet upisa na fakultet traži samo osnovnu razinu, čine to čak i neka sveučilišta za sve studijske programe. Nisam sretan time da nam se matematika sve više svodi na osnovnu razinu, a samo iznimka postaju studijski programi koji traže više. Mislim da će se povećanjem broja sati matematike u strukovnim školama stvoriti realni uvjeti za uvođenje jedinstvene razine i iz matematike.

Očekujete li ove godine problem s provedbom ispita?

Provedba ispita državne mature toliko je složena i zahtjevna jer je u nju uključeno niz aktera i zato je teško unaprijed sa sigurnošću bilo što tvrditi. U provedbu za gotovo 30 tisuća maturanata i pristupnika uključene su 382 škole i šest ispitnih centara. U četiri navrata isporuči se oko 140 tisuća ispita, isto se toliko i vraća u prostor za ocjenjivanje, u čemu sudjeluje gotovo tisuću ocjenjivača, kod pisanja ispita sve to nadzire oko 19 tisuća dežurnih nastavnika. Sve je u protekle četiri godine po pitanju provedbe prošlo besprijekorno, na čemu zahvaljujem prije svega ravnateljima, ispitnim koordinatorima i dežurnim nastavnicima. Ono što je najosjetljivije svakako su zadatci, ponekad se nažalost dogodi da pitanja nisu bila najjasnija. Žao mi je zbog toga i nadam se da se to više ne će dogoditi.

U školama se osjeća svojevrsan zamor tijekom provedbe nacionalnih ispita, dijelom zbog zahtjevnosti i termina provedbe, a dijelom zbog upitne svrhe. Kako to komentirate?

Želim reći samo da je Hrvatska jedna od rijetkih zemalja koja do prije tri godine nije provodila nacionalne ispite. Takvu vrstu ispita imaju već godinama brojne zemlje svijeta, od Francuske, Austrije, Slovenije, Finske i Irske, do SAD i Japana. Svjestan sam činjenice da provedba nacionalnih ispita stvara organizacijske probleme u školama. U ovom je trenutku postojeći termin provedbe optimalan, nitko još nije ponudio bolje rješenje.

Cilj je nacionalnih ispita da se standardiziranim ispitima pod istim uvjetima za sve učenike vrjednuju trajno stečena znanja na kraju jednog od obrazovnih ciklusa odnosno četvrti i osmi razred. Time korisnu povratnu informaciju dobivaju učenici, roditelji, predmetni i razredni učitelji, škola, osnivači i nacionalna obrazovna politika. Već sada rezultati nacionalnih ispita mogu biti korisna smjernica učenicima osmi razreda koju srednju školu upisati, primjerice ako je rezultat nacionalnih ispita nešto lošiji iz matematike, unatoč zaključnoj odličnoj ocjeni tim učenicima ne bih preporučio matematičku gimnaziju, što su u nekoliko navrata i neki učenici u javnim istupima vrlo zrelo zaključili.

Kakva je perspektiva nacionalnih ispita? Ima li višegodišnja provedba smisla ako rezultati nisu vrjednovani, primjerice, kao jedan od kriterija upisa u srednje škole?

Što se tiče perspektive nacionalnih ispita, ona ne bi trebala biti upitna jer je prije navedenim već ostvarila bitne ciljeve. Osim toga, analizom nacionalnih ispita Centar će dostaviti Ministarstvu analitičku podlogu koja će biti korisna u poboljšanju predmetnih kurikuluma, a Agencija za odgoj i obrazovanje dobit će smjernice za planiranje stručnog usavršavanja učitelja kako bi se poboljšale kompetencije učitelja u onim područjima u kojima su analizom nacionalnih ispita uočeni nešto lošiji rezultati.

Hoće li nacionalni ispiti biti jedan od kriterija za upis u srednju školu, o tome će odlučiti obrazovna politika. Mogu reći da bi optimalno vrijeme za uvođenje nacionalnih ispita kao jednog od kriterija za upis u srednje škole bila školska godina 2027./2028., do tada bi sve škole trebale biti spremne za provedbu, a Centar je već sada spreman što se tiče dijela posla koji nama pripada. Moja je ideja, ako će i kad će nacionalni ispiti biti jedan od kriterija za upis u srednje škole, da se format ispita bitno mijenja. Više svi učenici ne bi pisali sve ispite, nego samo dva ili tri obvezna (hrvatski, matematika i prvi strani jezik), a ostali ispiti bili bi po izboru učenika, ovisno o tome koju vrstu srednje škole

žele upisati. Isto tako, ne smatram da bi sve srednje škole trebale imati uvjet polaganja nacionalnih ispita za upis učenika, prepustio bih da to odluče same škole. Uostalom, već sada imamo devet srednjih škola u Zagrebu koje imaju sličan princip izlučnosti. Ispiti se tada ne bi pisali u ožujku, nego na kraju nastavne godine po sličnom principu kao i državna matura.

U kojoj je mjeri štrajk otežao provedbu nacionalnih ispita?

Štrajk 19. ožujka nije u bitnoj mjeri poremetio provedbu nacionalnih ispita jer od 883 škole nisu provedeni u njih 24. U cirkularnim štrajkovima koji su slijedili nismo dobili dojavu da u nekoj školi nisu provedeni nacionalni ispiti. Ovim putem želim zahvaliti ravnateljima što su unatoč u nekim školama otežanim okolnostima uspjeli organizirati provedbu nacionalnih ispita, a posebna zahvala ide školskim koordinatorima, učiteljima i stručnim suradnicima što su i ovaj put unatoč pravu na štrajk potvrdili da su im učenici na prvom mjestu, što ih i čini posebnim, jer su odabrali ovaj častan poziv, ne zanimanje. Žao mi je što učenici u školama u kojima nisu pisali nacionalne ispite ne će dobiti korisnu povratnu informaciju o razini trajno stečenih znanja, ovaj put iz prvog stranog jezika koji se pisao na dan štrajka.

Implicira se mogućnost organizacije štrajka i tijekom trajanja ispita državne mature. Je li Centar spreman za takav scenarij?

Ničim ne dovodim u pitanje pravo sindikata da sukladno zakonima organiziraju štrajk i nastavnicima da u njemu sudjeluju. Međutim, kad je u pitanju državna matura to je nešto drugo. Radi se o tome da je to jedan od najvažnijih trenutaka u životu maturanata i mislim da im nema nitko pravo oduzeti mogućnost polaganja ispita državne mature, a time i upisa na neki od studijskih programa. Kao u prethodnom slučaju učitelja kad su se pisali nacionalni ispiti isto tako i kad su u pitanju nastavnici očekujem da će im interesi maturanata biti na prvom mjestu. Što se tiče Centra, mi ćemo s ravnateljima i ispitnim koordinatorima učiniti sve da budemo spremni i za neželjene situacije, potruditi se da svakom maturantu omogućimo pisanje ispita državne mature. Nadam se da sindikati ne će biti toliko radikalni i bešćutni čime bi doveli u neželjenu situaciju i svoje članstvo, odnosno nastavnike. Koji će nastavnik nakon četiri godine srednje škole svome učeniku željeti i moći uskratiti mogućnost polaganja državne mature?

Kako ocjenjujete aktualna zbivanja na sindikalnoj sceni iz pozicije vlastitog sindikalnog iskustva? Podsjeća li vas situacija s podjelom među sindikatima na onu s prve polovine 2000-ih?

Bio sam predsjednik Sindikata Preporod od njegova nastanka, lipnja 1994. do kraja listopada 2004. godine. U tim sam godinama imao niz ružnih iskustava kao čelnik manjinskog sindikata. Većinski sindikati trošili su silnu energiju da opstruiraju ulogu Sindikata Preporod i počesto im je to bilo važnije od interesa članstva, ali nisu izbjegavali manipulacijama uvjeravati članstvo da posežu u neke aktivnosti za dobro učitelja i nastavnika. Jako su me frustrirale međusindikalne borbe, od čega je članstvo imalo samo štetu. Otkad sam otišao iz sindikata, sindikate općenito, a osobito sindikate obrazovanja i njihove aktivnosti ne komentiram, pa ne ću ni sada, ali ću svoje stavove i mišljenja o sindikatima potkrijepiti citatima svojih izjava iz vremena kad sam bio sindikalni čelnik.

„Iako sam osam godina sudionik ovakve sindikalne scene i svjestan sam da sam djelomice kriv zato što hrvatski sindikalizam nije odgovorio izazovu vremena u kojem živimo” (Jutarnji list, 3. 12. 2002.) ili „problem je u tome što se u hrvatskom sindikalizmu uopće nije dogodio tranzicija u odnosu na sindikalizam prije devedesetih godina, tako da sada možemo reći da je sindikalna scena kod nas gora od ionako loše političke” (Novi list, 18. lipnja 2003.) Je li se što promijenilo, neka prosude čitatelji.

Vjerujući u promjene rekao sam: „Koliko će se brzo odvijati profiliranje sindikalne scene, ovisi prije svega o članstvu. Kako biračko tijelo na izborima kažnjava stranke zbog loše politike, tako bi i sindikalno članstvo moralo kažnjavati ili nagrađivati lošu ili neuspješnu sindikalnu politiku.” (Jutarnji list, 2. 12. 2002.) Je li se to dogodilo?

Vidite li smislenost u provedbi cirkularnih štrajkova i organizaciji prosvjeda na temelju zahtjeva koje navode sindikati obrazovanja i znanosti?

Ničim ne dovodim u pitanje potrebu učitelja i nastavnika za poboljšanjem materijalnog i društvenog položaja, ljudski je željeti uvijek više i bolje. Umjesto odgovora na vaše pitanje opet ću reći kako sam ja u svojim sindikalnim godinama komunicirao s članstvom. Nikad nisam govorio ono što su željeli čuti nego sam govorio činjenice, ma koliko se to njima tada možda nije dopalo. Jasno sam komunicirao zahtjeve bilo da se radilo o štrajku ili prosvjedu, a bilo je tih godina puno toga. Prije svakog štrajka jasno sam komunicirao s članstvom da uvijek postoji mogućnost da dani u štraku ne budu plaćeni, jer je to pravo poslodavca.

Danas postoje nezadovoljnici vašim radom, što oni pak komuniciraju anonimnim pismima medijima. Upućeni ste u njihov sadržaj, kako ih komentirate?

Nezadovoljnika ima, ali na sreću radi se o nekolicini – mogu stati na prste jedne ruke – bivših i sadašnjih zaposlenika koji su izgubili stečene pozicije ili nisu ostvarili nerealne ambicije. Radi se o degutantnim i neutemeljenim anonimkama koje pišu osobe koje se potpisuju kao „očajni djelatnici Centra”, po nekim detaljima sadržaja tih anonimki razvidno je o kome se radi i mogli su slobodno staviti svoju sliku, ali kukavice se nisu imale hrabrosti ni potpisati. Žao mi je da su u tim anonimkama blaćeni i neki moji suradnici koji su isto tako neutemeljeno prozvani, što više govori o onima koji pišu nego o kome pišu. Nije uvijek lako nositi se s tim jer te ljude gotovo svakodnevno susrećem na hodniku.

Dobio sam povjerenje da kao ravnatelj Centra napravim sveobuhvatne promjene i od toga unatoč toj nekolicini ne ću odustati. Ukinuo sam niz različitih privilegija s kojima se ti pojedinci ne mogu pomiriti. Raskinuo sam niz ugovora s vanjskim suradnicima, bilo da su u pitanju tvrtke ili pojedinci u vrijednosti od nekoliko stotina tisuća eura, a da pritom funkcioniranje Centra nije uskraćeno, dapače, napravili smo napredak. Primjerice, odmah nakon dolaska raskinuo sam ugovor s jednom PR agencijom u godišnjoj vrijednosti od gotovo 70 tisuća eura, a sada me „očajni djelatnici Centra” optužuju da loše komuniciram u javnosti. Je li to baš tako, neka prosudi prosvjetna javnost.

Još nisam navršio 65 godina, ali i da jesam nema zakonske zapreke da se kandidiram za ravnatelja Centra. Nadalje, ne postoji vremensko ograničenje koliko se ranije natječaj može raspisati. Glavni je razlog što je natječaj bio pet mjeseci prije isteka mandata to što se htjelo prije prvog i drugog roka državne mature riješiti pitanje izbora ravnatelja. Simptomatično je to da se na natječaj osim mene nije nitko javio, a možda je razlog tome upravo ta toksična manjina čije destruktivno djelovanje traje već godinama, o čemu očito postoji spoznaja i izvan Centra.

Možda se čini paradoksalno, ali je upravo šutljiva većina koja stručno, odgovorno i motivirano radi svoje poslove bila glavni motiv da se javim na natječaj za novi mandat. Vidim sve te ljude kao sjajan tim koji su budućnost Centra i jamstvo da će Centar kvalitetno obavljati važne poslove koji mu po zakonu pripadaju. S njima želim opravdati povjerenje koje sam ponovno dobio i učiniti Centar respektabilnom ustanovom koja radi vrlo zahtjevne i odgovorne poslove – državna matura, nacionalni ispiti, međunarodna vrjednovanja... Za sve što je dobro napravljeno u Centru zaslužni su zaposlenici moji bliski suradnici, a ravnatelj je



IZNENADIO ME OTPOR PREMA UVOĐENJU CDŠ-a

Dojam je da su projekti MZOM-a potpali u drugi plan. Vjerujete li u realnost provedbe projekta cjelodnevne škole i prelaska svih škola na jednosmjensku nastavu?

Eksperimentalno uvođenje cjelodnevne škole (CDŠ) zasigurno je nešto što će biti najprepoznatljivija promjena u hrvatskom školstvu u godinama koje dolaze. CDŠ će poboljšati materijalne, prostorne i organizacijske uvjete u škola, rad u jednoj smjeni trebao bi rezultirati podizanjem kvalitete obrazovanja i davanja šansi svim učenicima neovisno o materijalnom statusu roditelja i razini njihova obrazovanja. Silno me iznenadio otpor u nekim sredinama uvođenju CDŠ-a, osobito roditelja, jer su učenici i roditelji ovime samo dobili. Vrlo se brzo uvidjelo da je otpor CDŠ-u bio bezrazložan pa je u međuvremenu stotinjak škola pokazalo interes da se uključi u taj projekt. Koliko je realno da sve škole u planiranom vremenu imaju nastavu u jednoj smjeni, to ovisi o objektivnom problemu građevinske infrastrukture, ali i o osnivačima, osobito kad se radi o velikim gradovima. Šteta će biti ne iskoristiti ovakvu priliku koju čekamo više od 30 godina.

samo po funkciji prvi među jednakima. Nema tako sposobnog ravnatelja koji može napraviti dobar posao s lošim timom.

Vaše novo imenovanje za ravnatelja pojedinci dovode i u politički kontekst?

Kad je već tako, želim prvi puta javno reći, nisam član nijedne stranke, pritom ne mislim ništa loše ako je netko član stranke, a ni partije prije 1990., svih ovih godina u tri mandata ravnatelja AZOO-a i u ovom mandatu u Centru nikada to nitko od tadašnje i aktualne vlasti nije problematizirao, niti radio bilo kakav pritisak na mene zbog stranačke neutralnosti. Čak i druga politička opcija koja je došla u posljednje tri godine moga trećeg mandata na mjestu ravnatelja AZOO-a nije to činila i dopustila mi je da mandat odradim do kraja. Nakon toga birali su drugu ravnateljicu, što je legitimno, a je li izbor bio bolji neka prosudi prosvjetna javnost.

Pošiljatelj/ica navodi i kako niste uspostavili protokol zaštite podataka, zbog čega je došlo do kompromitacije osobnih podataka građana tijekom nedavnog kibernetičkog napada na Centar?

Što se tiče kibernetičkog napada i optužbe da sam ja krivac za to doista su nebulozne. Analogno tome, je li se postavljalo pitanje odgovornosti američkog predsjednika kad je napadnut Pentagon ili ravnatelja niza javnih ustanova u Hrvatskoj? Naravno da nije. U današnje vrijeme potpune kibernetičke sigurnosti nema. Ne sluteći da će se to dogoditi već sam prije više od godinu dana upoznao relevantna državna tijela s pitanjem kibernetičke sigurnosti Centra s obzirom na važnost poslova koje obavljamo.

Nisam sretan da nam se matematika sve više svodi na osnovnu razinu, a samo iznimka postaju studijski programi koji traže višu razinu. Povećanjem broja sati matematike u strukovnim školama mislim da će se stvoriti realni uvjeti za uvođenje jedinstvenog praga i iz matematike



Nakon toga već su bile poduzete odgovarajuće mjere, o čemu „očajni djelatnici Centra” ne znaju niti trebaju znati. Kad se već to dogodilo, prema protokolu o postupanju učinili smo sve što treba. Javnost nismo obavještavali jer to nikako ne bi pomoglo u rješavanju problema, ali su se zato pobrinuli „očajni djelatnici Centra” da to u javnost dospije. Primarno smo se usmjerili na to kako sustav početi vraćati u funkciju, što se već treći dan počelo i događati. Najvažnije nam je da prije svega maturanti nisu ničime bili oštećeni uslijed tih događanja i prvo što smo učinili jest omogućavanje elektroničke komunikacije s maturantima, budući da smo se nalazili u fazi mogućih promjena prijave razine polaganja ispita.

Kojih se principa držite prilikom zapošljavanja novih djelatnika u NCVVO? Koliko je Centar imao zaposlenika kada ste postali ravnateljem, a koliko ih je sada zaposleno?

Jedini je princip procjena stručnosti na temelju razgovora s kandidatima i njihova životopisa. Za mene postoje samo odlični, dobri i manje dobri djelatnici, nema nikakvih drugih kriterija po kojima dijelim svoje zaposlenike. Koristim priliku prvi put reći javno nešto što možda nije uobičajeno u našoj svakodnevici. Naime, godinama slušam(o) istu mantru, kako se u javnoj ili državnoj službi nitko ne može zaposliti bez stranačke iskaznice opcije koja je na vlasti na regionalnoj ili državnoj razini. Kod mene to nije bio nikada kriterij, što mogu potvrditi svi oni koje sam zaposlio. Isto tako želim reći da nikad nisam imao pritisak od bilo koga iz politike kod zapošljavanja, kako sada u Centru tako i u vremenu dok sam bio ravnatelj AZOO-a.

Dolaskom na mjesto ravnatelja Centra zatekao sam 45 zaposlenika, od koji je sada ostalo 29, a zaposlena su 44 nova, što znači da ih je trenutačno 73, čime sam završio jedan od bitnih ciljeva, a to je kadrovsko ekipiranje Centra. Tome je u velikoj mjeri pridonijelo resorno ministarstvo i Vlada RH koji su prepoznali važnost Centra i već prije donošenja nove Uredbe o koeficijentima omogućili mi zapošljavanje viših stručnih savjetnika specijalista čiji je koeficijent bio znatno viši od do tada najvišeg za ta radna mjesta, čime sam prilikom natječaja imao velik interes, a time i moguć izbor najkvalitenijih kadrova. Nije mi bio problem po nekoliko puta poništiti natječaj za isto radno mjesto ako se po procjeni nisu javili dovoljno kvalitetni kandidati. Zahvaljujući razumijevanju Ministarstva napravio sam kadrovsku transfuziju, što je bilo nužno za stručno-organizacijsku tranziciju Centra.

Poseže se i za konstatacijom kako imate pravomoćnu presudu za mobing.

Radi se o tome da me jedna djelatnica optužila za mobing samo zato što sam tražio da radi ono što je po opisu poslova trebala raditi. Ona je, baš suprotno, radila ono što ona misli da treba raditi, a to najčešće nije bilo ništa korisno za tadašnju ustanovu. Dobila je nekoliko opomena pred otkaz, a nakon nekog vremena otišla u drugu ustanovu. Sud je presudio kako je presudio (travanj 2019.), ali o tome nisam imao nikakvu spoznaju, a time ni mogućnost žalbe na prvostupanjsku odluku, jer me tadašnje vodstvo AZOO-a o tome nije obavijestilo. Za presudu sam saznao tek nakon više od dvije godine (srpanj 2021.) u vrijeme prvog natječaja za ravnatelja Centra. Netko se pobrinuo da to dostavi jednom portalu i tako je sve dospjelo u javnost. Nikad nisam dobio odgovor od tadašnjeg vodstva AZOO-a zašto o presudi nisam bio obaviješten, zašto je promijenjen odvjetnik koji je vodio spor u ime Agencije, zašto su išli na nagodbu i zašto nisu uložili žalbu na prvostupanjsku odluku suda. Moj je dojam da tadašnje vodstvo Agencije nije imalo interes za drugačiji sudski ishod. Bolje upućenima jasno je zašto je to bilo tako, ali nažalost šira javnost o tome ništa ne zna. O tome koliko sam ja sklon mobingu neka prosude svi moji dobronamjerni zaposlenici i svi drugi s kojima sam u ovih tri-desetak godina surađivao, a takvih je na tisuće.